

Змити втому... - Джерело

Написав Діана Парипа
Середа, 10 травня 2017, 03:31

Змити втому робочого дня,
У твоїх задрімати обіймах...
Ти – мій спокій, опора моя
У жорстокому світі зневіри.

Помовчати... Розмова без слів –
Одночасно проста і незвична.
Тиха гавань— де ти, де наш дім –
Так до себе завжди мене кличе.

І для чого зворушливих од?
Дифірамби співати не треба.
В тихий вечір ми помовчимо,
Пригорнуся, коханий, до тебе.

І ніяких не треба скарбів,
Бо насправді така я багата!
Повертаюся в люблячий дім,
Кожен день – наче сонячне свято.

Кожна мить – наче свіжий ковток
Теплоти, і турботи, й любові...
Мені щастя подарував Бог –
Незбагненне. Моє. Неповторне.

07.03.2017